

FECSKE CSABA

Sötétben

*bányaomlásként dől rád
az éjszaka szíveddel dolgozó
szorgalmas bányász a hangok
gazdátlan veszett vak kutyák
kiszámíthatatlanok félelmetesek
bűzös nyáluk fröccsen rád
ásító torkukból a pokol
forrósága süt karmuk széttépi
a fényt elgörbíti az időt
legszívesebben egérlyukba bújnál
ha volna lyuk de nincs fény ütötte
rés a világon remegve
ha kérdenéd kié e hang
nincs válasz sehonnan
csak nyers indulat szétomolt egek
pusztasága vert seregei a reménynek
ott tapicskolsz tehetetlenül némán
a sötétség marasztaló sarában*

Kilátszik belőlem

*ez itt a talpamhoz tapadva
Miskolc Megyei Jogú Város
lakóhelyem fél évszázada már
egykor szerencsét próbáló
fiúként rántott magához
és ha nem is mondták sokáig
jöttmentnek néztek mi tagadás
máig kilátszik belőlem Szögliget
mint falusi legények farzsebéből
a nyeles fésű vasárnap délután
a mozi előtt egyik év fölzabálja
a másikat a város a falut hogy az
egyik ne lakjon jól de a másik
elfogyjon lassan fattyút hoz világra
a megejtett emlékezet szomorú
arcok tapétázzák ki éjszakáimat
én már mindenkit magamra hagytam
szurokként terül szét a sötétség
beleragadok kétségbeesetten
bámulom a holdat a Teremtő
ödémás kézfejét*